

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.IV.35.431/2018/4. szám

A tanács tagjai: . Balogh Zsolt a tanács elnöke, Dr. Patyi András előadó bíró,
. Horváth Tamás bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője: Dr. Horváth László, ügyvéd

Az alperes: alperes neve

Az alperes képviselője: Dr. Gyürecs Andrea, kamarai jogtanácsos

A per tárgya: falugondnoki szolgáltatás és pénzbeli szociális ellátás kiegészítése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Kaposvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 4.K.27.028/2018/3/II. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Kaposvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.K.27.028/2018/3/II. számú ítéletét a „Falugondnoki és tanyagondnoki szolgáltatás” jogcímhez kapcsolódó visszafizetési kötelezettség vonatkozásában hatályon kívül helyezi.

Az alperes KINCSTK/16636-2/2017. számú határozatát részben, a „Falugondnoki és tanyagondnoki szolgáltatás” jogcímhez kapcsolódó visszafizetési kötelezettségre, az ügyleti kamatra és a késedelmi kamatra vonatkozó megállapítások tekintetében a SOM-ÁHI/450/8/2017. számú elsőfokú határozat azonos rendelkezéseire is kiterjedően hatályon kívül helyezi és az elsőfokú hatóságot e körben új eljárás lefolytatására kötelezi.

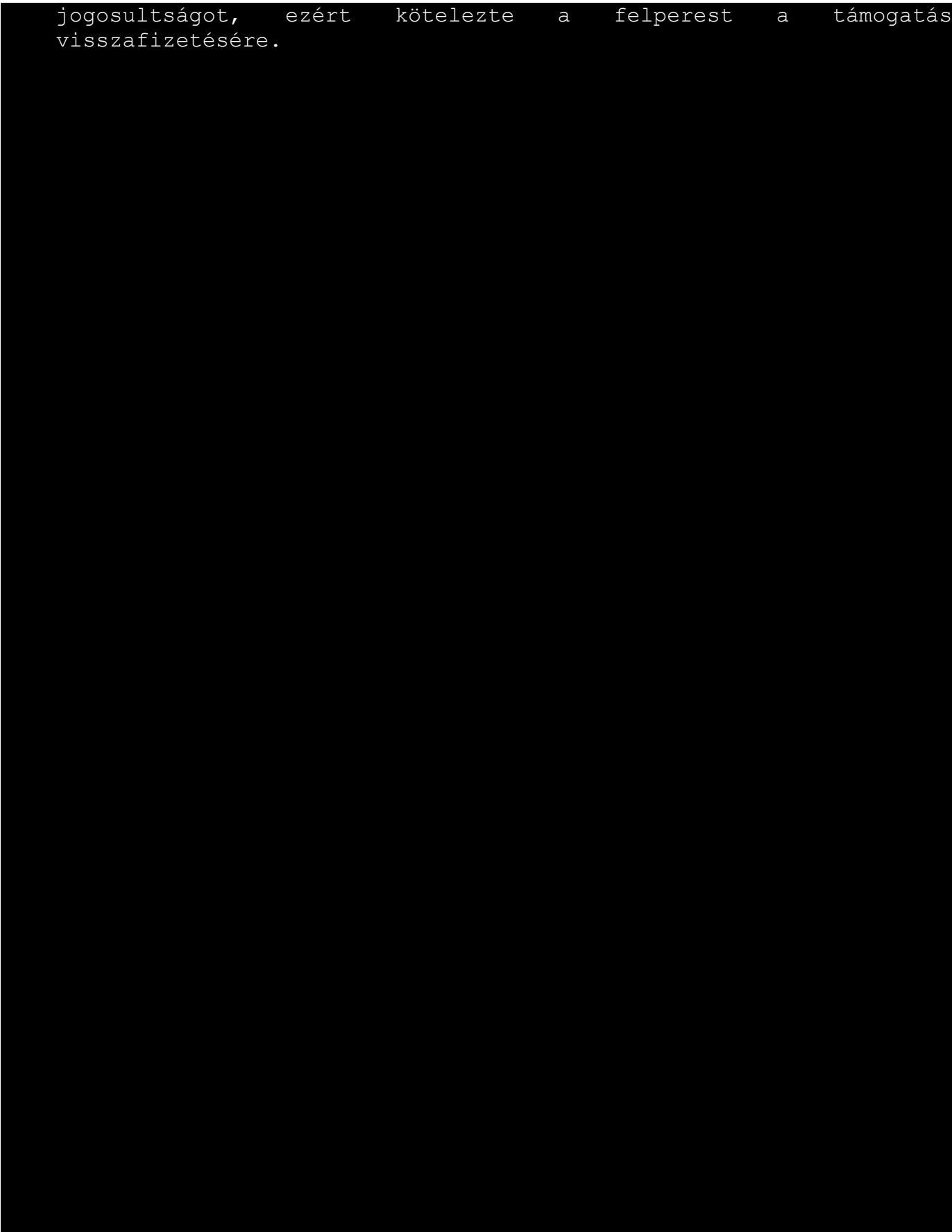
Egyebekben az elsőfokú ítéletet hatályában fenntartja.

Az elsőfokú bírósági eljárásban és a felülvizsgálati eljárásban felmerült költséget a felek maguk

viselik.

[6] A határozat indokolása szerint az alperes a vizsgált időszak egy részében a felperes jogsértő magatartása miatt - tekintve, hogy nem a szolgáltatói nyilvántartásba vett gépjárművel látta el a falugondnoki feladatokat - nem tudta figyelembe venni a támogatásra

jogosultságot, ezért kötelezte a felperest a támogatás visszafizetésére.

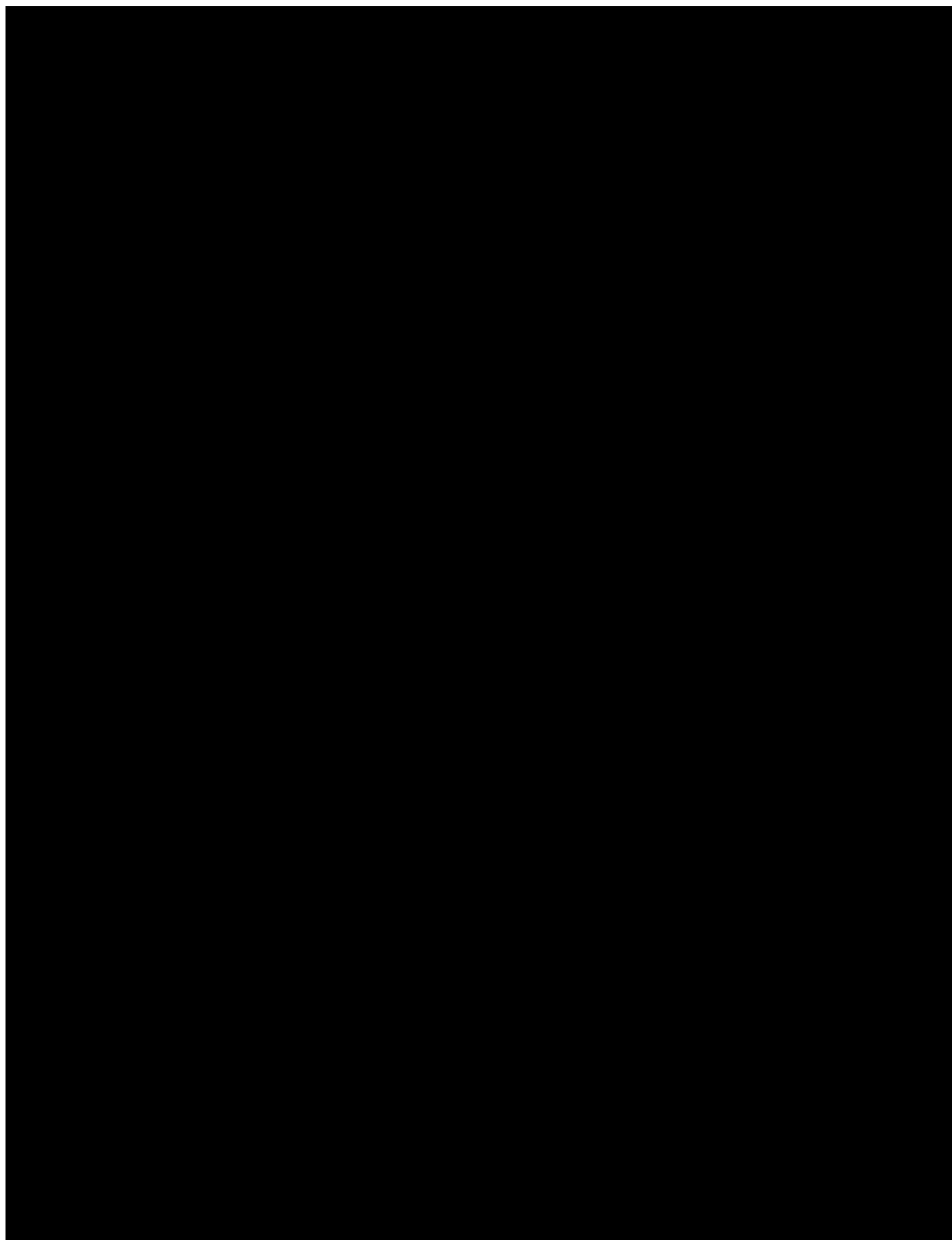
tekintetében megállapította, hogy a perben nem volt vitatott, hogy a 2014-ben került kifizetésre az a szociális ellátási összeg, amelyet a felperes 2015. évben kívánt támogatásként elszámolni.

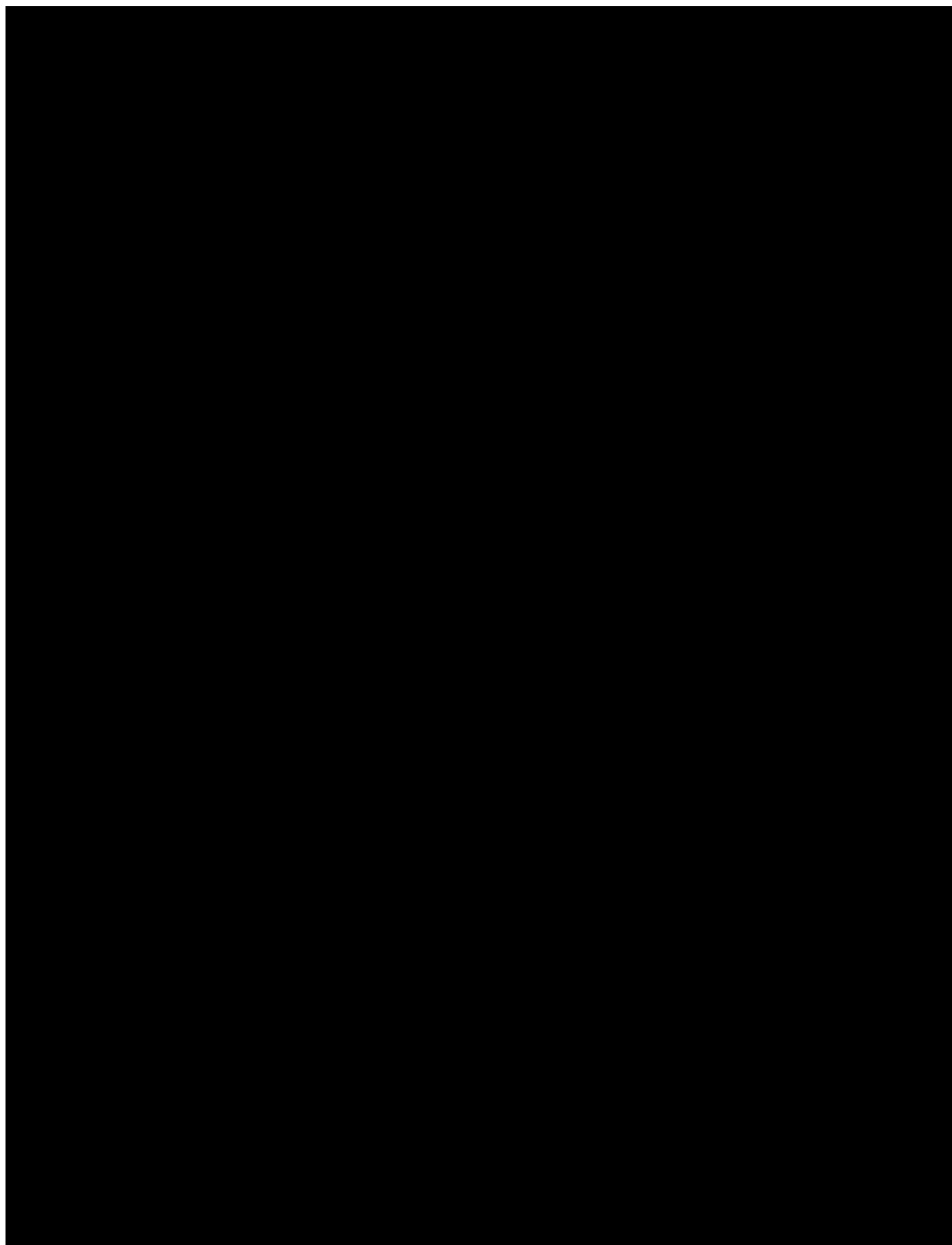
[19] Az Áht. 4/A. § (4) bekezdése szerint a bevételeket és a kiadásokat pénzforgalmi szemléletben kell számba venni. Az Áhsz. 39. § (1) bekezdése és az (1a) bekezdés a) pontja szerint a bevételi és kiadási előirányzatok alakulására, a követelések, kötelezettségvállalások, más fizetési kötelezettségek, valamint ezek teljesítésére kiható gazdasági eseményekről a valóságnak megfelelő, folyamatos zárt rendszerű, áttekinthető nyilvántartást kell vezetni és azt a költségvetési év végével lezárni. A költségvetési számvitelben a költségvetési évre vonatkozó gazdasági események hatását legkésőbb az előirányzatok és teljesítések tekintetében a tárgyévet követő január 31-ig kell elszámolni. E jogszabályhelyekre és a bírói gyakorlatra hivatkozva utalt a bíróság a felperest terhelő egyértelmű adminisztrációs kötelezettségre és arra az általános, a jogalkotó részéről fennálló elvárásra, mely szerint a felperesnek pénzforgalmi szemléletben kell eleget tennie a beszámolási és könyvviteli kötelezettségének. Ez a per tárgyát képező támogatás tekintetében nem jelent többletfeltételt, így a Kvtv.-nek való megfelelés vizsgálatához a szakmai feltételeken túl, ezen adminisztratív jogi feltétel is vizsgálandó, értékelendő volt.

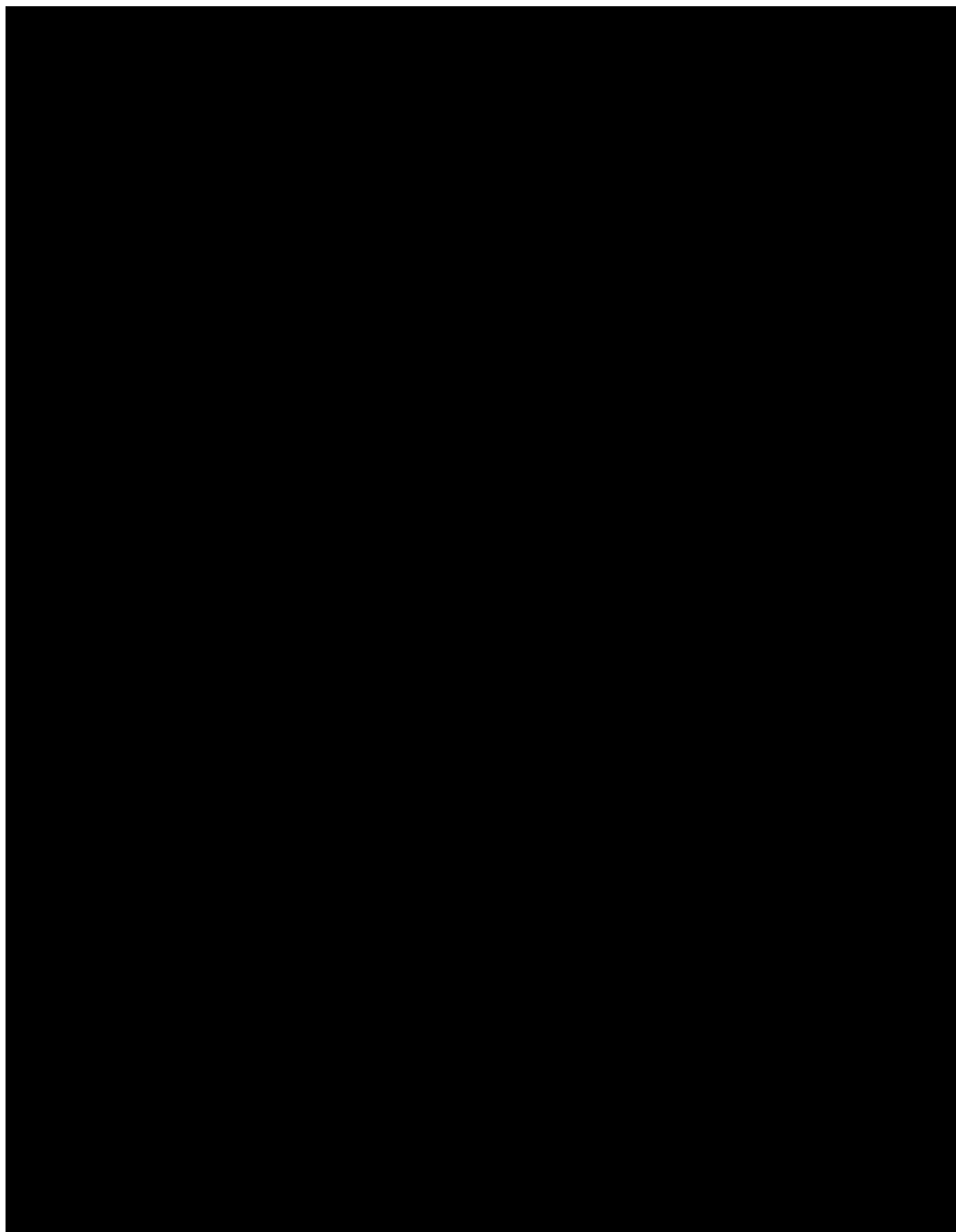
A bíróság mindezekre figyelemmel megállapította, hogy a Kvtv. 2. számú melléklet III. 1. pontja teljesülésének feltételei mellett, a felperesnek az adminisztratív feltételeket is teljesítenie kellett, melyek csak részben teljesültek azzal, hogy nem a teljes összeg került elszámolásra, a pénzbeli, szociális ellátások kiegészítése jogcímhez kapcsolódó kiadások ugyanis nem a 2015. évi teljesítései között jelenik meg.

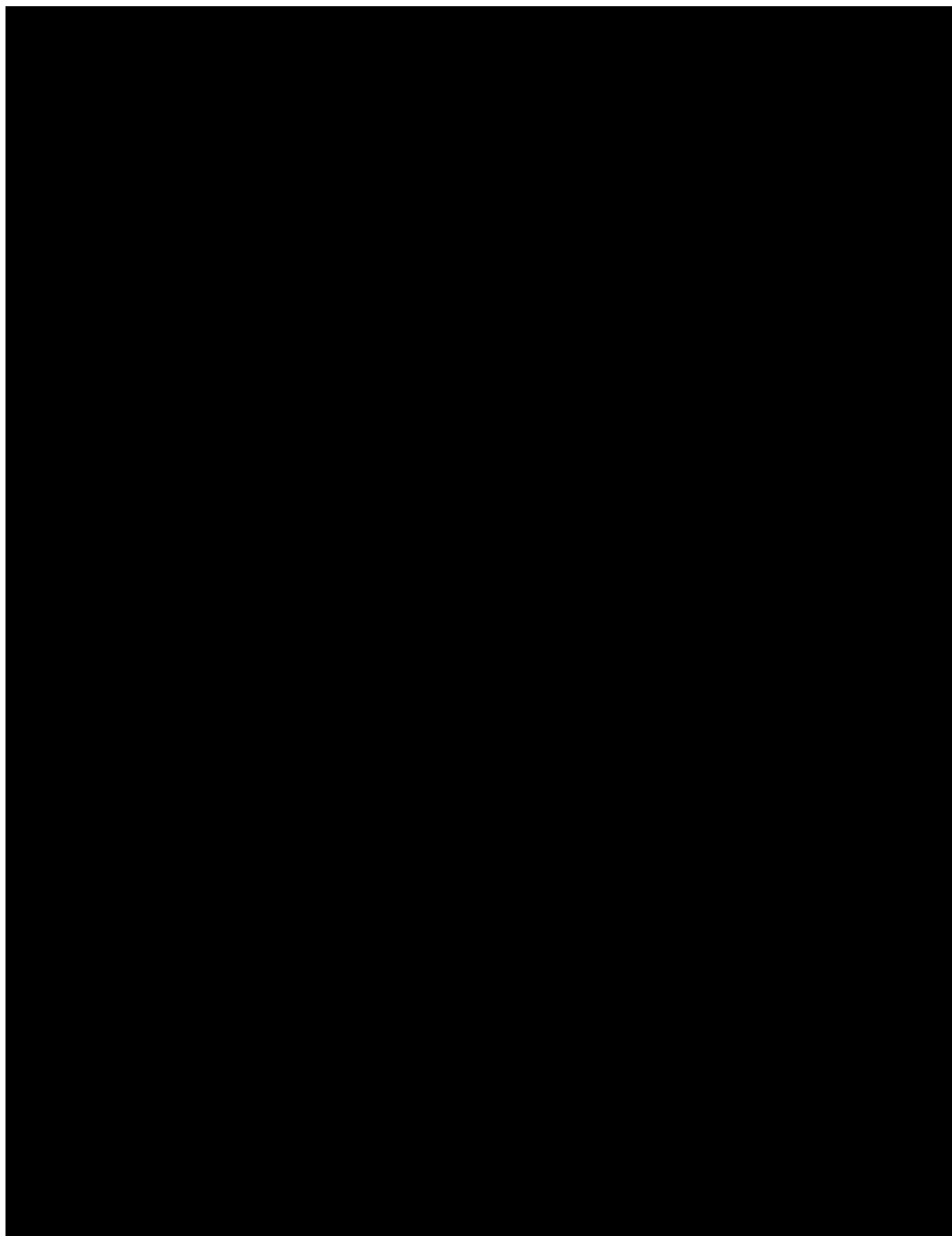
[22] A felperes szerint a bíróság jogerős ítéletében a pénzbeli szociális ellátások kiegészítése jogcímmel kapcsolatos visszafizetési kötelezettség tekintetében megsértette a Szocvtv. 25. §-át és 125. §-át, valamint a pénzbeli és természetbeni szociális ellátások igénylésének és megállapításának, valamint folyósításának részletes szabályairól szóló 63/2006. (III. 29.) Kormányrendelet (a továbbiakban: 63/2006. Korm. rendelet) 6.§ (3) bekezdését akként, hogy e jogszabályhelyeket figyelmen kívül hagyta, a határozatok felülvizsgálatánál csak az Áht. és az Áhsz. rendelkezéseit vette figyelembe. Álláspontja szerint a támogatás felhasználásának ellenőrzésekor az Áht., az Áhsz. a Szocvtv. és annak végrehajtására kiadott 63/2006. Korm. rendelet rendelkezéseit, a mellékletként becsatolt és a támogatás jogszerű felhasználását egyértelműen igazoló okiratokat egymással összefüggésben kellett volna vizsgálni.

[25] Az alperes a pénzbeli szociális ellátások kiegészítése jogcímmel kapcsolatos visszafizetési kötelezettséggel összefüggésben a jogerős ítéletben is hivatkozott Áht. 4/A. § (4) bekezdésre, valamint az Áhsz. 39. § (1) bekezdésére és (1a) bekezdés a) pontjára utalt. Rámutatott, hogy - mivel a kiadás nem az adott költségvetési év (2015) teljesítései között jelenik meg, hiszen 2014-ben a kiadási rovaton megjelent a teljesítés - a támogatás 2015. évi felhasználása nem jogszerű, nem felel meg ugyanis az Áht. 60/A. § (1) bekezdés d) pontjának.

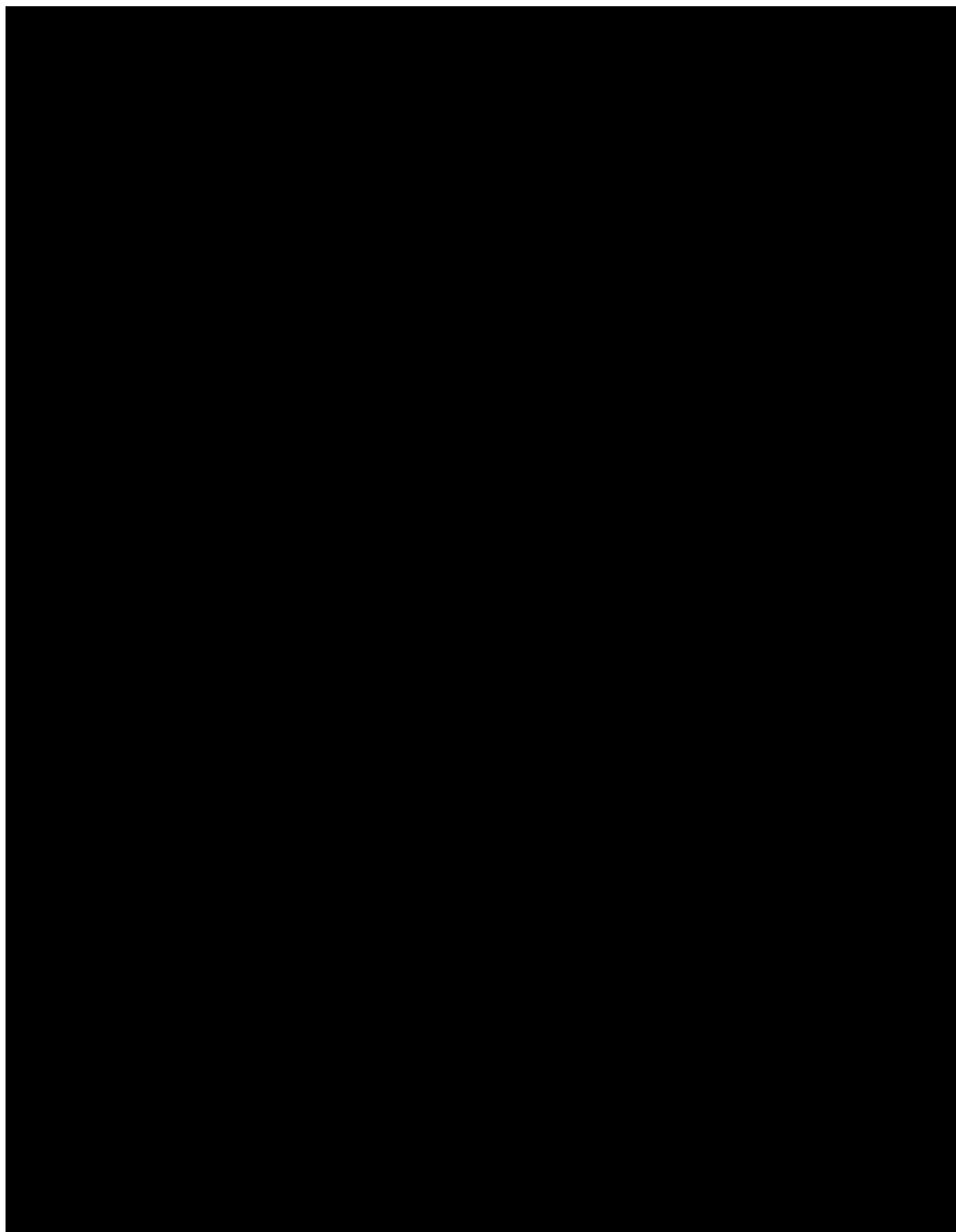

[44] A Kúria rámutat, hogy a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 109. §(4) bekezdése szerint a hatóságot a közigazgatási ügyekben eljáró bíróság határozatának rendelkező része és indokolása köti, a megismételt eljárás és a döntéshozatal során annak megfelelően jár el. A Kúria a falugondnoki, tanyagondnoki szolgáltatással összefüggő, a mintaper alapját képező Kfv.IV.35.496/2018/12. határozatában, valamint az azt követően meghozott több tucat határozatában az arányosítás kötelezettségét (vagy a jelzés lehetőségét a működést engedélyező szerv felé) írta elő a hatóság számára. E lehetőségeket a Kúria nemcsak az Áht. rendelkezéseiből, hanem az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdéséből is levezette, az Alaptörvénnyel összhangban történő jogszabály-értelmezés a bíróságokra és a hatóságokra egyaránt vonatkozik. A Kúria e tárgyban hozott határozataiban összegezte az üggyel kapcsolatos valamennyi álláspontját és egységes döntéseket hozott, amelyektől a hatóság nem térhet el. A Kúria határozatai alapján a hatóság nem követelheti vissza az adott időszakra vonatkozó támogatás egészét, ha pusztán az új gépjármű szolgáltatási nyilvántartásba történő bejelentésének késedelmessége a jogsértés tárgya.

[54] A régi Pp. 81. § (1) bekezdése szerint, ha a pernyertesség és a pervesztesség aránya közötti különbség, valamint a fél és az ellenfél javára meghatározott perköltségek összege közötti különbség nem jelentős, egyik fél sem köteles perköltség megtérítésére. Erre tekintettel rendelkezett úgy a Kúria, hogy az elsőfokú bírósági eljárás és a felülvizsgálati eljárás költségeit a felek maguk viselik.